Η ΩΡΑΙΟΤΕΡΕΣ ΕΡΩΤΙΚΕΣ ΕΠΙΣΤΟΛΕΣ

ΤΟΥ ΕΡΡΙΚΟΥ ΧΑΪΝΕ

Ὁ ἔρως του πρὸς τὴν Ἀμαλίαν Χάϊνε

Πρὸς τὸν φίλον του Sethe

ΑΜΒΟΥΡΓΟΝ τῇ 27 Ὀκτωβρίου 1816

«...Δὲν μ' ἀγαπᾶς! Πρέπει πολὺ πολὺ σιγὰ νὰ προφέρῃς τὴν τελευταίαν αὐτὴν λέξι. Ὅταν μ' ἀγαποῦσες νόμιζα πῶς βρίσκομαι στὸν Παράδεισο, τώρα ὅμως μὲ ρίχνεις στὴν αἰώνια τῆς κόλασης φωτιά! Ἄν μποροῦσες νὰ δῇς τώρα τὸν φτωχό σου φίλο κατὰ πρόσωπον, θᾶβλεπες πόσο χλωμός, καταβεβλημένος καὶ ἀξιολύπητος εἶμαι καὶ θὰ μὲ δικαιολογοῦσες γιὰ τὴν μακρυά μου σιωπὴ καὶ θὰ διαλυώτανε ἀμέσως ὁ ἀπέναντί μου θυμός σου. Τὸ καλλίτερο ὅμως θᾶτανε ἂν μποροῦσες νὄρριχνες μιὰ ματιὰ στὰ βάθη τῆς ψυχῆς μου. Θὰ μ' ἀγαποῦσες πολὺ περισσότερο.—Στὸ διάβολο ἡ ψυχή μου, ὅμως, στὸ δῆμιο τὸ σῶμα μου, ἐγὼ γιὰ μὲ διαλέγω τὴν πιὸ ὤμμορφη γυναῖκα!

Δὲν φρικιᾶς, Χρίστιαν; Φρίξε, κι' ἐγὼ φρικιῶ...Κάψε τὸ γράμμα μου! Ὁ Θεὸς νὰ συχωρέσῃ τὴν ψυχή μου. Δὲν ἔγραψα ἐγὼ τὰ λόγια αὐτά. Ἕνας χλωμὸς ἄνθρωπος καθότανε στὴν καρέκλα, ἐκεῖνος τᾶγραψε. Μὴ φυσᾶς τόσο δυνατά, ἔχτισα ἕνα ὡραῖο σπιτάκι ἀπὸ χαρτιὰ καὶ στὴν κορυφή του κάθομαι ἐγὼ καὶ κρατῶ στὴν ἀγκαλιά μου, **ἐκείνην**! Κύτταξε, Χρίστιαν, μόνον ὁ φίλος σου θὰ μποροῦσε νὰ ρίξῃ τόσο ψηλὰ τὸ βλέμμα του, τὸν ἀναγνωρίζεις; Βέβαια, δὲν σοῦ φαίνεται σᾶν νὰ πλησιάζει ἡ καταστροφή του; Ἀλλὰ κ' ἐσὺ μόλις μπορεῖς νὰ φαντασθῇς, πόσον ὡραῖα καὶ μεγαλοπρεπῆς φαίνεται ἡ κατάστροφή μου. Τ' ὄνομά της εἶχα πάντα γιὰ σύμβολον, ὅλο μου τὸ Εἶναι, σ' αὐτὴν καὶ μόνο τ' ἀφιέρωσα! —Εἶμαι ἕνας τρελλὸς παίκτης στὸ σκάκι.—Μὲ τὸ πρῶτο παίξιμο ἔχασα τὴν βασίλισσα κι' ὅμως παίζω ἀκόμα καὶ παίζω γιὰ τὴν βασίλισσα. Νὰ ξακολουθήσω νὰ παίζω; Μακρυὰ ἀπ' αὐτὴν ὁλόκληρα χρόνια, αἰσθάνομαι τὸν πόθο, βαθειὰ μέσα στὴν καρδιά μου, νὰ μὲ καίῃ σᾶν ἀναμμένο σίδηρο καὶ νὰ τὴν κάνῃ νὰ φωνάζῃ ἀπὸ τὸν πόνο της καὶ τὰ μάτια μου δάκρυα νὰ γεμίζουν. Κόντά της ὅμως ὅλοι μου αὐτοὶ οἱ πόνοι θαῦρουν βάλσαμον παρηγοριᾶς, μὲ μιὰ της μόνο γλυκειὰ λέξι. Ἄχ! Χρίστιαν, δὲν μπορῶ πειὰ νὰ γράψω, οἱ πόνοι μου ξακολουθοῦνε καὶ γίνονται πιὸ δύνατοί. Ὤχ! φίλη μου! Καὶ ἡ πειὸ καθαρὴ καὶ ἄδολη ψυχή, μπορεῖ ν' ἀναφλεχθῇ ἀπὸ τὴν πειὸ μεγάλη ἀσέβεια!

Μὴν εἶσαι κακός, Χρίστιαν, εἶμαι πάντα τόσο καλὸς μαζί σου, ἀλλ' εἶμαι τόσο δυστυχισμένος ποὺ μοῦναι ἀδύνατο νὰ σοῦ περιγράψω τὴν δυστυχία μου! θέλεις καὶ σὺ νὰ μ' ἀπαρνηθῇς; Μιὰ φωνὴ μέσα στὴν καρδιά μου μὲ γέλασε, ἄραγε κι' αὐτὴν τὴ φορὰ θὰ βγῇ πάλι ψεύτρα; Χρίστιαν, πές μου ναί, ἢ ὄχι; Εἶσαι ὁ μόνος ποὺ μοῦ ἔχεις μείνει, μίλησε ναί, ἢ ὄχι! Εἰς ὅτι ἔχεις ἱερό. Πές μου τὴν ἀλήθεια! Ναί; Τότε θὰ ἐλπίζω πὼς δὲν θὰ μ' ἀπατήσῃ ἡ φωνὴ τῆς καρδιᾶς μου γιὰ τὴν Μόλη (Ἀμαλία). Ὄχι;

— Τότε.... Γράψε γλήγορα, ἀγαπητὲ Χρίστιαν. Ναί, θέλεις;

— Ἐπίσης εἶνε καὶ κάτι ἄλλο ποὺ κάνει τὴν καρδιά μου νὰ πονῇ. Τὰ ὡραῖα μου ποιήματα ποὺ ἔκαμα γι' αὐτὴν τὰ πίκρανε καὶ τὰ ἐξηντέλισε τόσο μὲ τὸ πεῖσμα της καὶ ἔπαιξε τόσο ἄσχημα μὲ τὴν καρδιά μου, ὅπως τὰ πολὺ μικρὰ παιδιὰ μὲ τὰ παιχνίδια παίζουν, τὰ χαλοῦν καὶ τὰ σπάζουν. Ἀλλὰ πίστευσε, πὼς ἡ Μοῦσα μ' ἐβοήθησε τόσο πολὺ αὐτὴ τὴ φορά, ὅσο καμμιὰ ἄλλη φορά. Εἶνε γιὰ μένα ἡ πιὸ παρήγορη φίλη. Εἶνε τόσο γλυκειὰ καὶ τὴν ἀγαπῶ τόσο πολύ. Ἐλπίζω πῶς, πολὺ γλήγορα, θὰ σοῦ γράψω κᾶτι ποὺ θὰ σ' ἐκπλήξῃ. Τρελλάθηκες: Χάϊνε; θὰ φωνάζῃς.

Ἀλλὰ πρέπει νᾶχω μιὰ Παναγία, θὰ μοῦ χαρίσῃ ἡ ἐπουράνιος τὴν ἐπίγειον; θέλω νὰ μεθύσω μ' αὐτὴν τὴν σκέψι. Μόνο στ' ἀτέλειωτα βάθη τοῦ μυστηρίου θέλω ν' ἀφήσω τὸν πόνο μου νὰ κατρακυλήσῃ.

—«Πόσον ἄσχημη κι' ἐλεεινὴ μοῦ φαίνεται ἡ Γνῶσις μὲ τὰ ροῦχα αὐτὰ τοῦ ζητιάνου»! Γίνετε σᾶν τὰ παιδιά, σκεπτόμουνα πάντα, δίχως νὰ τὸ ἐννοήσω! Ὦ! Πτωχὸς τρελλὸς ποὺ εἶμαι!.

Ἔρρ. Χάϊνε

Τὸ τελευταῖο ὄνειρο τῆς ἀγάπης.

[*Ὁ Χάϊνε πρὸς τὴν* «Mouche» *(Μυγίτσα)*]

Λατρευτή μου, γλυκειὰ Mouche

I

Πῆρα τὸ γράμμα σου καὶ ἡ μεθυστικὴ μυρωδιά του μ' ἔκαμε νὰ σὲ παρομοιάσω μὲ τὴν μυγίτσα ποῦχες στὴ σφραγῖδα σου. Μήπως δὲν σ' ἀρέσει τὸ ὄνομα ποῦ σοῦ δίνω, κομψή μου γατίτσα; Τὰ μικροσκοπικὰ τῆς μυγίτσας ποδαράκια, τριγυρίζουν ἀκατάπαυστα μέσα στὸ κεφάλι μου, ἀκόμα καὶ μέσα στὴν καρδιά μου.

— Σὲ παρακαλῶ νὰ δεχθῇς τὲς ἄπειρές μου εὐχαριστίες γιὰ κᾶθε ἀπόδειξι τῆς συμπαθείας σου. Ἡ μετάφρασι τῶν ποιημάτων ποῦκαμες εἶνε ἔξοχη. Ἐπίσης χαίρομαι γιατὶ θὰ σὲ ξαναϊδῶ πολὺ γρήγορα καὶ θὰ σοῦ δώσω ἕνα φιλὶ στὸ κουκλίστικο προσωπάκι σου. Ἄχ! Ἄν ἤμουνα ἀκόμα ἕνας ἄνθρωπος, θὰ εἶχα λιγώτερες πλατωνικὲς ἰδέες, δυστυχῶς, ὅμως εἶμαι ἕνα πνεῦμα μόνο! Ἴσως σὲ σένα νὰ συμφέρῃ περισσότερο αὐτό, κάνει ὅμως τὴν καρδιά μου νὰ πονῇ. χαῖρε

Ἔρρ. Χάϊνε

II

Πολυαγαπημένη μου, χαριτωμένη Γατίτσα!

Αὔριο (Τετάρτη) δὲν θὰ μπορέσω νὰ σὲ δῶ καὶ αὐτὸ γιατὶ πάσχω ἀπὸ «μιὰ ἡμικρανία, ἂν ὅμως μπορῇς ν' ἀφιερώσῃς ὀλίγες στιγμὲς γιὰ τ' ἀπόγευμα τῆς Παρασκευῆς θὰ μ' ἀποζημιώσῃς γιὰ τὸν καιρὸ ποὺ δὲν σ' εἶδα. Ἀπὸ τὴν Παρασκευὴ κ' ὕστερα θὰ μπορῶ νὰ σὲ δέχομαι ὅλες τὲς μέρες κι' ὅσο πιὸ συχνὰ θᾶρχεσαι, τόσο πιὸ εὐτυχισμένος θὰ γίνομαι. Ἔλα, μικρὴ καὶ ἐλκυστικὴ μου μυγίτσα, ἔλα καὶ βόμβησε γύρω μου μὲ τὰ μικρὰ σου ποδαράκια. Γνωρίζω ἕνα τραγοῦδι τοῦ Mendelsohn ποὺ τὸ τέλος του λέγει «ἔλα γρήγορα». Ἡ μελωδία αὐτὴ ἀκούεται ἀδιάκοπα μέσα στ' αὐτιά μου. «Ἔλα γρήγορα».

Φιλῶ τὰ δυό σου τρυφερὰ ποδαράκια, ὄχι ὅμως καὶ τὰ δυὸ μαζύ, ἀλλὰ μὲ τὴ σειρά. χαῖρε!

Ἔρρῖκος Χάϊνε

(Μετάφρ. Μ. Γ. Κράλλη)

ΙΣΤΟΡΙΚΑΙ ΓΝΩΣΕΙΣ

ΑΙ ΜΕΓΑΛΕΙΤΕΡΑΙ ΜΑΧΑΙ

Αἱ μεγαλείτεραι μάχαι διὰ μέσου τῶν αἰώνων ὑπῆρξαν αἱ ἑξῆς:

Ἡ μάχη τοῦ **Μαραθῶνος**, τὸ 490 π. χ. κατὰ τὴν ὁποία 11000 Ἀθηναίων ὑπὸ τὸν Μιλτιάδην ἐνίκησαν τὰς 110000 στρατοῦ τοῦ Ξέρξου.

Ἡ μάχη τῶν **Θερμοπυλῶν**, τὸ 480 π. χ. κατὰ τὴν ὁποίαν ὁ Λεωνίδας ἐπὶ κεφαλῆς 300 Σπαρτιατῶν καὶ 700 Θεσπιέων ἀντιστάθηκεν ἡρωϊκὰ κατὰ τῶν ἑκατομμυρίων τοῦ Περσικοῦ στρατοῦ. Κατὰ τὴν μάχην αὐτὴν ἔπεσαν ὅλοι οἱ Ἕλληνες ἐπὶ τοῦ πεδίου, πλὴν ἑνὸς ὁ ὁποῖος σὲ ὅλη του τὴ ζωὴ ἐθεωρεῖτο ἀτιμασμένος.

Ἡ μάχη τῶν **Φιλίππων** τὸ 42 π. χ. κατὰ τὴν ὁποίαν ὁ Ὀκταβιανὸς καὶ ὁ Μάρκος Ἀντώνιος ἐνίκησαν τὰ ὑπὸ τὸν Βροῦτον καὶ τὸν Κάσιον δημοκρατικὰ στρατεύματα τῆς Ρώμης.

Ἡ μάχη τῆς **Σαλόν**, τὸ 451 μ, χ. κατὰ τὴν ὁποίαν οἱ ὑπὸ τὸν Ἀττίλαν Οὖνοι κατακτηταὶ ἐνικήθησαν ὑπὸ τῶν ἡνωμένων Ρωμαίων καὶ Βισιγότθων.

Ἡ μάχη τῆς **Λοὺρ** τὸ 732 μ. χ, κατὰ τὴν ὁποίαν ὁ **Κάρολος** Μαρτὲλ κατετρόπωσε τοὺς Σαρακηνοὺς καὶ ἔσωσε τὴν Εὐρώπην ἀπὸ τὸν Ἰσλαμισμόν.

Ἡ μάχη τοῦ **Χάστιγκς**, τὸ 1066 κατὰ τὴν ὁποίαν ὁ Γουλιέλμος μὲ τοὺς Νορμανδούς του κατετρόπωσε τοὺς ὑπὸ τὸν Χάρολντ Ἀγγλοσάξωνας.

Ἡ μάχη τοῦ **Λοὺτζεν**, τὸ 1632 κατὰ τὴν ὁποίαν ὁ Γουσταῦος Ἀδόλφος κατετρόπωσε τοὺς αὐτοκρατορικοὺς ὑπὸ τὸν Βαλενστάϊν.

Ἡ ναυμαχία τοῦ 1588 κατὰ τὴν ὁποίαν ὁ Ἰσπανικὸς στόλος ἐξ 135 πλοίων κατεστράφη ἀπὸ τὸν Ἀγγλικὸν στόλον καὶ ἔχασε ἡ Ἰσπανία τὴν θαλασσοκρατορίαν.

Ἡ μάχη τοῦ **Γωρσεστερ**, τὸ 1651, κατὰ τὴν ὁποίαν οἱ Ἄγγλοι βασιλόφρονες ἡττήθησαν ἀπὸ τὸν Κρόμβελλ.

Ἡ μάχη τῆς **Σαρκτογκ** τὸ 1777 κατὰ τὴν ὁποίαν οἱ Ἄγγλοι ἐνικήθησαν ὑπὸ τῶν Ἀμερικανῶν ἀποικίων, οἵτινες ἀπέκτησαν τὴν ἐλευθερίαν των καὶ ἵδρυσαν τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας.

Ἡ μάχη τοῦ **Βαλμυ**, τὸ 1792 κατὰ τὴν ὁποίαν Γερμανοὶ καὶ Αὐστριακοί, οἵτινες εἶχον εἰσβάλει εἰς τὴν Γαλλίαν ἵνα τὴν διαμελίσουν ἡττήθησαν ὑπὸ τῆς νεοσυστάτου Γαλλικῆς Δημοκρατίας.

Ἡ μάχη τοῦ **Ἀουστερλιτς** ἢ ἡ **μαχη τῶν τριῶν Αὐτοκρατόρων**, κατὰ τὴν ὁποίαν ὁ Ναπολέων ἐνίκησε κατὰ κράτος τοὺς ἡνωμένους στρατοὺς τῶν Ρώσσων καὶ Αὐστριακῶν, τῶν ὁποίων ἡγοῦντο αὐτοπροσώπως οἱ αὐτοκράτορες τῶν δύο χωρῶν.

Ἡ μάχη τοῦ **Βατερλώ**, τὸ 1815, κατὰ τὴν ὁποίαν κατεστράφη ὁ μέγας Ναπολέων.

Ἡ μάχη τοῦ **Σεδάν**, τὸ 1870, καθ' ἣν ἠχμαλωτίσθη ὁ Γαλλικὸς Στρατὸς καὶ ὁ Αὐτοκράτωρ Ναπολέων ὁ ΙΙΙ.

Τέλος ἔχομεν τὰς προσφάτους μάχας τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ πολέμου, μὲ πολλὰς ἐκ τῶν ὁποίων, ὅπως τοῦ Μάρνη, τῶν Μαντζουριανῶν ἐλεῶν, τοῦ Βερντὲν κλπ. δὲν δύναται νὰ συγκριθοῦν αἱ ἀνωτέρω μάχαι. Ἐπίσης καὶ ἐν Μικρασία νικηφόροι μάχαι τοῦ Ἑλληνικοῦ στρατοῦ εἰς Ἐσκὴ Σεχὴρ καὶ Ἀφιὸν Καραχισσάρ, καθὼς καὶ ἡ προέλασις τοῦ Σαγγαρίου, ἀνήκουν εἰς τὴν ἰδίαν κατηγορίαν.

Ὁ Στρατιωτικὸς